

Argentina er heimsmeistari

Tað gjørdist suðurameríkanska landið Argentina, ið vann heimsmeistarakappingina í fótbólti.

Hendan kappingin, ið hevur upptikið fólk kring heimin allan juni mánað, endaði sunnukvöldið við finaluni.

Argentina og Vesturtýskland møttust í finaluni, har Argentina av mongum varð mett sum »favorittur«.

Argentina legði eisini betur út og kom á odda 2-0. Men so kom Vesturtýskland fyrri seg, og tað eydnaðist teimum móti endanum av dystinum at javna út til 2-2, men bert tveir minuttir eftir, at Vesturtýskland hevði javrað út, kom Argentina aftur fram um 3-2, og tað gjørdist endaliga støðan í dystinum.

Hetta er triðja ferð at

Argentina er við í finaluni um heimsmeistarakapið í fótbólti og tað er aðru ferð at geir gerast heimsmeistarar.

Argentinska liðið, ið hevur luttikið í HM-kappingini, hevur verið soleiðis mannað:

Málmenn: Ubaldo Fillol (Atletico Madrid), Luis Islas (Estudiantes la Plata) og Alberto Pumpido (River Plate).

Verjuleikarar: José Brown (Boca Juniors), Julian Camano (Estudiantes la Plata), Nestor Clausen (Independiente), Oscar Garre (F6 Oeste), Daniel Passarella (Fiorentina), Oscar Ruggeri (River Plate) og Enzo Trossero (CD Tuluca).

Í miðjuni: Sergio Batista (Argentinos Juniors), Juan Barbas (US Lecce), Ricardo Bochini (Indepen-

diente), Diego Maradona (SSC Napoli), Miguel Angel Russo (Estudiantes la Plata) og Marcelo Trobriani (Cillionarios).

Álop: Claudio Bórghi (Argentinos Juniors), Oscar Dertycia (Instituto Cordoba), Ricardo Gareca (America Dali), Pedro Pasculli (US Lecce), Jorge Valdano (Real Madrid) og Alberto Marcico (FC Toulouse).

Hóast úrslitini hjá Vesturtýsklandi ikki vóru tey allarbestu í fyrsta umfarinum av kappingini, so náddu teir heilt fram til finaluna, men har taptu teir so.

Broytingar í blaðstjórn Ítróttar-Sosialsins

Seinasti Ítróttar-Sosialur við núverandi manning

Broytingar fara nú fram á blaðstjórn Ítróttar-Sosialsins.

Hetta blaðið verður tað seinasta sum Sofus Johannesen og eg sjálvur taka okkum av. Vit hava báðir gjørt av at fara úr starvi 1. august. Blaðið fer nú í summarfri, og tá tað — væntandi um Ólavssøkuna — kemur aftur, verður hetta vónandi við nýggjum og dugnaligum blaðfólki.

Tað er ikki tí at illstøða hevur tikið seg upp millum okkum og Tíðindablaðið Sosialin, at vit fara úr starvi, men orsakað av at hvørjari okkara metir seg hava neyðugu tíðina, ið krevst fyrri at røkja hesi störv.

Sum kunnugt eru hesi störv bara framhjá og størsta arbeiðsbyrðan er um vikuskiftini. Hetta hevur við sær, at eg sjálvur nærum ikki havi havt veruliga fri nakað vikuskifti hesi nýggju árin, eg havi havt ítróttin um hendur, og hevur hetta í stóran mun »gingið útyvir« familju mína, sum ið tolni hevur styðjað og hjálpt á besta hátt.

Tá vit á Sosialinum fyrri nýggju árum síðani veruliga fóru at gera nakað við ítróttarskrivingina — fyrst við tveimum síðum um vikuna, ið nú eru øktar til átta síður hvønn týsdag — var einki annað blað, ið tóktist at hava áhuga fyrri at viðgera ítrótt, men seinnu árin er hetta tó batnað eitt sindur av tí, at tað nú kemur eitt blað út, ið bert skrivur um ítrótt. Tíverri verður eisini hetta blað bert skrivað va fólk, ið røkja skrivingina sum framhjá störv, men von mín er, at blaðstjórnirnar á føroysku blaðunum fyrri ella seinni seta fólk, ið burtur av kunnu taka sær av at flyta ítróttatíðindi. Ítróttur eigur jú stóran lut í gerandisdegnum hjá stórum parti av føroyska fólkinum og eigur tí eisini at verða umrøddur álvarsliga.

Tí mugu arbeiðsumstøðurnar hjá teimum, ið taka sær av skrivingini, eisini verða eins góðar sum hjá hinum blaðfólkunum. Til dømis við at geva teimum løn, ið samsvarar við ta arbeiðsbyrðu, ið er lögð á herðar teirra.

Vit á Ítróttar-Sosialinum hava lagt okkum eftir at greiða frá føroyskum ítrótti, av tí at vit meta at útlendsku blaðini, sum faast til keyps her í Føroyum, betri eru før fyrri at greiða frá hvat hendir kring heimin, enn víð eru. Hetta hevur

kravt, at vit ferðast nógv runt til ymsar kappingar og nýta vi túmleið 16 timar hvørt vikuskifti bert fyrri at fáa tilfar til vega. Síðani skal alt skrivast og myndir gerast og mangan kemur fyrri, at vit ikki eru lidnir fyrr enn kl. tvey ella trý mánamorgun. Hetta tí at tað verður kravt, at alt tilfar skal liggja greitt til setingar mánamorgun klokkan átta.

Sjálvsagt kann dygdin tí ikki altíð gerast tann besta. Um tað var blaðfólk sum tók sær av at skriva ítrótt burturav, kundi viðkomandi t.d. nýtt mánadagin til at viðgjørt tilfar sitt og kundi eisini gjøgnum vikuna fingið til vega meira »bakgrunds-tilfar«. Tilfar, sum ein, ið røkir annað starv, ikki hevur stórar møguleikar fyrri at gera nakað við.

Vónandi fær ítróttar-skrivingin innan alt ov langa tíð, bæði her á Sosialinum og í øðrum føroyskum blaðum, tær sémir hon hevur uppiborið.

Eg vil nýta høvi at takka teimum, sum eg gjøgnum árin havi starvast saman við, og vil eisini nýta høvi at takka øllum teimum ítróttarfólkunum, sum eg havi havt samband við gjøgnum árin og fingið góða hjálp frá.

Ikki kann eg lata vera við at nevna teir nógvu áskoðararnar og viðhaldsfólkini hjá ymsum feløgum, ið eru komin við góðum ráðum — serliga av tí at tey hava mett, at felag teirra hevur fingið ov litla ella ov vánaliga umrøðu í blaðnum. Tit hava gjørt tað hugaligari hjá mær at skriva, tí um ein ikki visti, at onkur las greinarnar vildi stuttleikin við at skriva verið burtur.

Eisini hevur ítróttarskrivingin givið mær ngov. Nógvar vinir og harafturat kunnleika til hóp av ítróttargreinum. Hon hevur havt við sær, at eg nú kenni nakað til nærum allar ítróttagreinar, ið verða iðkaðar her í Føroyum, uttan at eg — i mun til onkran annan — meti meg at vera serkónan á nøkrum øki.

At enda ein serstøkk tøkk til Bente, Rúna og Svannu, ið hava góðtikið at eg havi nýtt meira tíð uttan fyrri heimið enn við hús og ein tøkk til Sofus fyrri hesi fimm árin vit hava drigið somu linu.

John Kjær

Diego Maradona — stjórnan á Argentinska landsliðnum — eigur stóran part av heidrinum fyrri, at Argentina gjørdist heimsmeistari.

Bert triggir spælarnar á tí danska landsliðnum spældu allar 360 minuttirnar, og tað vóru Søren Busk, Morten Olsen og Søren Lerby.

Tveir afturat spældu við frá byrjan, og tað vóru Preben Elkjær og Michael Laudrup.

Per Friman mátti, orsakað av skaða, fara heim aftur, meðan tað av restini av danska hópinum vóru fyra, sum ikki komu í dyst: málmaðurin Ole Quist, Jan Bartram, Kent Nielsen og Flemming Christensen. Ole Quist og Jan Bartram náddu eitt pláss á útskiftingarplássinum, men ongantið at sleppa á vøllin.

Danmark gjørdi 10 mál í sínum 4 dystum, og varð tað 2,5 mál pr. dyst. Hetta metið varð einans sligið av Sovjet, sum fekk 12 mál í sínum 4 dystum.

Spania fekk 15 mál í 5 dystum, men her komu tey fyra í brotsparkskappingini móti Belgia, og tey telja ikki við í HM-statistikk-inum.